

AIKAMME HARHAOPIT

Väinö Hotti

Raamattu varoittaa

”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: **”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.** Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: ’Minä olen Kristus’, ja he eksyttävät monta” (Matt.24:3-5).

Uskovia on helppo jymäyttää

Osa uskovista on hyvin sentimentaalisia. Rationaalinen (järjellinen) ja samalla systemaattinen ajattelu saattaa olla heille aivan vierasta. Tällöin Raamatustakin etsitään perusteluja ”opittomalle evankeliumille”!

”Me **hajotamme maahan järjen päätelmät** ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle” (2. Kor.10:5).

”**Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa**” (1. Kor.8:1).

”Henki on se, joka eläväksi tekee; **ei liha mitään hyödytä.** Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä” (Joh.6:63).

”Totta luulen, kristikansa narrattavaks` kai on herkin. Jos vain liikkuu hurskain elein, osaa tehdä ristinmerkin” (Vilho Rantanen).

*”Kun ei tahdota tehdä Jumalan tahtoa, niin jättää Herra sellaisen kuulijan häijyyen mieleen uskomaan valhetta ja pitämään sitä totuutena. Siten on selitettävissä se, että niin **suuressa määrin aikanamme kaikenlainen ala-arvoinen hengellinen tavara saavuttaa innokkaita ostajia. Tulkoon minkäläinen laukkuri tahansa ja kaunistakoon tavaransa raamatunlauseilla, kohta löytyy ihmisiä, jotka sen ottavat täydestä**” (Wilhelmi Malmivaara).*

KRISTIKUNNAN SURKEA DIAGNOOSI:

1. Kilpalaulanta
2. Kilpakosinta
3. Kilparahastus

Raamatulle uskollinen Herran kansa näkee tässä pelottavan ANTIKRISTILLISEN KOLMISOINNUN!

Uskova voi testata, onko hänen uskonsa raamatullinen:

”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, **vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan**” (1. Joh.4:1).

”Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta” (2. Kor.13:5).

INDIKAATTORIT

1. EKKLESIA kontra LAHKO

Lahkoja (eri kuppikuntia) on maailmassa 42 500 (**Piritta Poutala**, Patmoksen aamuohjelma 15.10.). Näistä jokainen vaatii itselleen ”ainoan oikean” (EKKLESIAN) arvonimeä ja statusta.

Ekklesia on yksi.

Omasta lahkosta tehdään ovelasti EKKLESIA. Tosin tätä ei julkisesti toivoteta, mutta käytännössä jokainen lahko lepää tukevasti tämän kivijalan päällä. Jokaisen lahkon rautaisessa ytimessä lukee: ME YKSIN OLEMME OIKEASSA!

Usein myös kaikki lahkot ”niputetaan yhteen” ja niille annetaan nimi EKKLESIA. Tämän näkemyksen takana on tavallisesti salainen konsensus; tunnustetaan toinen toisemme. Toisin sanoen: lahko + lahko + lahko = EKKLESIA. Tämä on verrattavissa laskutoimitukseen: tunkio + tunkio + tunkio = kultakimpale. LAHKOLAINEN ON LAHKOLAINEN VAIKKA SEN VOISSA PAISTAISI!

Lahkoille on annettu hurskas ”peitenimi” HENGELLINEN KOTI. Tällaisena nämä nauttivat sekä valtiovallan että hengellisen sektorin suojaa.

Jos ja kun lahkosta tehdään HENGELLINEN KOTI, silloin olemme jälleen **korvausteologian** kanssa tekemisissä. Tämän korvauksen takana on aivan varmasti pimeyden henkivallat:

”Sinä olet saanut aikaan enemmän paha kuin kaikki kristittyjen vainot yhteensä, kuin inkvisitiotuomioistuimet ja polttoroviot. Sinä olet hukuttanut enemmän uskovaisia ja kääntymättömiä helvettiin kuin synti” (Tapio Nousiainen, Lahkohenki).

Kristinuskosta on poistettu muutamat sanat: **ekkleesia** ja **lahko**. Nämä liittyvät kiinteästi yhteen. Virallisesti niitä ei ole poistettu kristillisestä sanastosta, mutta ne ovat KUIHTUNEET VÄHÄISESTÄ KÄYTÖSTÄ. Käytännössä nämä kulkevat käsi kädessä siinä mielessä, että toiset rakastavat toista, toiset taas toista. Nämä ovat saman asian eri nimiä. Nämä myös **korvaavat** toisensa. Samalla ne myös **kumoavat** toisensa. Tosin näitä myös sekoitetaan toisiinsa. Tämä on myrkyllinen sekoitus.

EKKLESIA = seurakunta. LAHKO = seurakunnan helvetillinen jäljennös.

2. EKUMENIA kontra RAAMATULLINEN YHTEYS

Puhutaan yhteydestä ”yli rajojen”. Tämä on skitsofreniaa ja läpinäkyvää valhetta! Rajat lahkojen välillä huutavat riittävän lujaa: yhteyttä ei ole! Eihän valtakuntienkaan rajoja voi millään muotoa kuvata yhteyden symboleiksi. Ne erottavat ja ovat vihan monumentteja! Vain Perkele voi moisen valheen keksiä.

Varsin yksinkertaisellakin ajatusjuoksulla voi ymmärtää, ettei ekumeenisella ”yli rajojen” - yhteydellä ole mitään tekemistä Joh 17. yhteyden kanssa. Tämä on ”ihmiskeksintöä”!

3. PYHÄ HENKI kontra DIABOLOS

Pyhä Henki ”yhdistää”, Diabolos ”heittää erilleen”, ”hajottaa”. Näiden toimintaperiaate on aivan erilainen. Kun katsoo Suomen Siionin kenttää, ei ole vaikeaa päätellä, kumpi henkivalta täällä riehuu ja saavuttaa voittoja. Uusia lahkoja syntyy ”kuin sieniä sateella”. Ja sokeat uskovat iloitsevat ja juhlivat! Ja rohkenevat vielä puhua siitä, kuinka Kristus tulee pian morsiamensa hakemaan. VOI PYHÄ YKSINKERTAISUUS! Onko Kristuksella monta morsianta? Jos uskovat eivät tässä ajassa vaella samaa tietä, kuinka he voivat sopia samaan taivaaseen? EIHÄN TÄSSÄ OLE MITÄÄN JÄRKEÄ!

Suurta harhaa on se, että uskovat yhdistyvät vasta taivaassa. Kyllä Jeesus puhuu Joh.17. nimenomaan maanpäällisestä yhteydestä!

Mitä tulee ajatella uskovasta, joka liputtaa Diaboloksen voittojen hyväksi? Siellä, missä Pyhän Hengen herätys tapahtuu, uskovat löytävät toisensa:

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

4. YKSI TIE (ONE WAY) kontra RELATIVISMI

Relativismi = kaikki on suhteellista

I MAALLINEN SEKTORI

”Jokainen tulee uskollaan autuaaksi.”

”Kaikki tiet vievät Roomaan.”

”Uskonto on yksityisasia.”

*”Ei muuta johtajaa ei luoja
kuin kansa kaikkivaltias.”*

Kun kansankirkko on valtiovallan kanssa naimisissa, se on samalla uskonut totuuden avaimen kansan kaikkietäviin käsiin. Viimeksihän tämä konkretisoitui **Pride – kulkueessa**. Kansa vie kirkkoa kuin ”pässiä narussa”.

II HENGELLINEN SEKTORI

Absoluuttista totuutta ei ole:

”ei ketään voida pitää ehdottoman varmasti kristittyinä ja mikä vielä tärkeämpää, kenestäkään ei voida varmasti sanoa, ettei hän ole kristitty.” (Lasse Marjokorpi).

Totuus on sirpaloituneena jakautunut eri lahkoihin – jopa pakanauskontoihin (**Raimo Harjula**). Ja aina kun uusi lahko näkee päivänvalon, saadaan uusi totuuskin! Ekklesioiden lukumäärä on sama kuin lahkojenkin – tai näiden yhteenlaskettu summa. Raamattu ei tunnusta lahkon osuutta

totuuteen, vaan sen mukaan lahkolainen on kokonaan Jumalan valtakunnan ulkopuolella. Lahkolainen on valheen ruhtinaan talutusnuorassa; **lahkolainen ei pelastu!**

”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä **hän on valhettelija ja sen isä**. Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden” (Joh.8:44,45).

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

YHDEN TIEN JULISTAJAT

1. JEESUS

”Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli **täynnä armoa ja totuutta**” (Joh.1:14).

”Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette **tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi**” (Joh.8:31,32).

”**Minä olen tie ja totuus ja elämä**; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani” (Joh.14:6).

”Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, **johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen**. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa” (Joh.16:13).

”Pyhitä heidät totuudessa; **sinun sanasi on totuus**” (Joh.17:17).

2. PAAVALI

”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, **hän olkoon kirottu**. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu**” (Gal.1:8,9).

”etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajalehtivät ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, **totuutta noudattaen rakkaudessa**, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14,15).

”olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan **julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä**” (2. Kor.4:2).

3. MARTTI LUTHER

Martti Luther 1483 - 1546

"Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (ajatuksiani) hyväksyvän, vaan minä toivon niillä ärsyttäväni heitä ja heidän jumalaansa, perkelettä" (Gal.kirj. sel. s.10).

"Evankeliumin julistaja olkoon siis varma siitä, että hänellä on Jumalan kutsumus" (mt.s.30).

"Mutta perkeleelle ja hänen palvelijoilleen, eksytysten ja lahkojen alkuunpanijoille meidän pitää apostolin esimerkin mukaisesti olla kärsimättömiä, kopeita, karskeja ja leppymättömiä sekä säälimättä paljastaa pilkattavaksi, kirotta ja tuomita heidän kavaluutensa" (63,64).

*"Se (armon ja autuuden oppi) vielä tuo mukanaan **valon ja kyvyn arvostella kaikkia asioita**" (67).*

"Kaikkien näet pitää uskoa Paavalin saarnaama evankeliumi tahi joutua kirouksen ja tuomion alaiseksi" (77).

*"Näin mekin Paavalin kanssa vallan pelkäämättä ja varmaa varmemmin teemme tiettäväksi: **kaikki oppimme kanssa ristiriitaiset opit ovat kirottuja...Sen siis, joka opettaa muuta tahi vastakkaista, me rohkeasti sanomme perkeleen lähettämäksi ja kirotuksi**" (81).*

*"Kristityt ovat **kaikkien oppien arvostelijoita**...he voivat suoralta kädeltä lausua sellaisen arvostelun, että turkkilainen koraaninen on tuomittu...Samoin he langettavat tuomion paavista" (170).*

*"Tosin muutamia palajaa, mutta vain sellaisia, jotka ovat lievemmän lumouksen vallassa, - lumouksen johtomiehet ja alkuunpanijat eivät palaja... **Samoin minäkin: minä olen varma ja Kristuksen Hengen kautta siinä vakaumuksessa, että oppini kristillisestä vanhurskaudesta on tosi ja kiistämätön**" (242).*

*"Mutta nyt kun evankeliumi opettaa, että ei vanhurskauta laki eivätkä teot, vaan usko Kristukseen, on siitä seurauksena sangen varma käsitys ja ymmärrys, sangen iloinen omatunto sekä **kyky arvostella kaikkia elämänmuotoja ja asioita**. Nyt uskova voi lausua varman arvostelunsa: paavikunta kaikkine munkistoineen ja säännöksineen on jumalaton..."*

*Niin, me olimme silloin vajonneina niin kauhistavaan pimeään, ettemme kyenneet mitään asiaa oikein arvostelemaan. **Mutta nyt, kun evankeliumin valo välkehtii, alistamme kaikki elämäntutsumukset maailmassa varman ja erehtymättömän arvostelumme alaisiksi**" (259).*

*"Eikähän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja, jos huomaakin, se ei arvostele niitä hyviksi teoiksi, vaan **häijyimmiksi tihutöiksi, ja ne, jotka sellaisia tekevät, se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona**. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän sanan, 'kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1. Kor.4:13)" (401, 402).*

"Mistä syystä he siis niin katkerasti vihaavat meitä? Yksinomaisesti siitä syystä, että ovat kuulleet uusia opettajia" (491).

"Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapatto, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas" (502).

*"Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä vaan **perkeleellistä**" (580).*

"Valepostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin Paavalia syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi" (584).

*"Evankeliumin kukoistaessa täytyy siis ristin pahennuksen välttämättömyyden pakosta seurata – muussa tapauksessa perkeleeseen ei ole sattunut täysosuma, vaan häntä on vain kevyesti huitaistu. Jos tulee täysosuma, hän ei pysy rauhallisena, **vaan alkaa metelöidä kauheasti ja panee kaiken sekaisin** (594).*

"Me sitä vastoin, jotka uskomme Kristukseen ja joilla on hänen mielenlaatunsa, 'arvostelemme kaikkea, mutta meitä itseämme ei kukaan kykene` todellisesti eikä Jumalan edessä 'arvostelemaan` (1. Kor. 2:15) (643).

5. RAAMATTU kontra VALLITSEVA KÄYTÄNTÖ

Tänään monet vannovat raamatullisuuden nimiin, mutta kuitenkin ovat vallitsevan käytännön vankeja. Heiltä puuttuu kyky tarkistaa oppiaan Raamatun mukaan.

*"Koska se (kirkko) ei ole, kuten Rooma opettaa omastaan, **sine macula et ruca**, sen on alati tarkistettava kulkutietään, **ecclesia semper reformanda est**" (Tiilikä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt).*

SEURAKUNTAOPPIA ei suostuta tarkistamaan Raamatulla. Tämä on omituista, koska **kyseessä on yksi keskeisemmistä kristillisistä opeista**.

Yleinen mielipide on hallinnut ihmisiä kautta aikain – aina apostolien ajoista lähtien. Uskovatkaan eivät monta kertaa kykene katkaisemaan yleisen mielipiteen kahletta. On ymmärrettävää, että silloin, kun kansan lukutaito oli puutteellinen, ihmisiä voitiin manipuloida samaan muottiin. Jos näin tapahtuu nykyisenä informaatioaikana, se on anteeksiantamatonta. Se antaa Herran kansasta

”laumaeläimen” kuvan. Silloin on järki laitettu ”narikkaan”; on kyseessä **aivoton työskentely!** Jeesus vetosi varsin usein järkeen:

”Miksi ette jo itsestänne päättä, mikä oikeata on?” (Luuk.12:57).

”Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeleä ei pidetä minäkään ja että hän menettänyt mahtavuutensa, hän, **jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee**” (Apt.19:27).

6. RAKKAUS kontra VIHA

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on **keskinäinen rakkaus**” (Joh.34:13:34,35).

Kristinusko on nimenomaan ”rakkauden uskonto”. Mutta siinä on elementtejä, jotka selvästi sotivat tätä periaatetta vastaan. Ryhmien väliset raja-aidat eivät ole rakkauden symboleja, vaan vihan monumentteja.

Pyhä Henki on rakkauden henki, joka kokoaa Herran omat yhteen. **Diabolos** (hajottaa, heittää erilleen) heittää uskovat kaikkiin ilmansuuntiin.

Ekumenia toimii ”yli rajojen”. Se merkitsee sitä, että vihan monumentit laillistetaan!

”Ykseys moninaisuudessa” on valheen ruhtinaan (saatanan) ovela keksintö! Se ei kestä rationaalista tarkastelua.

7. HYTTYNEN kontra KAMELI

”Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!” (Matt.23,24).

Aikamme teologiassa tämä tapahtuu jatkuvasti. Tämä on seurausta väärästä priorisoinnista. Monet asiat käsitellään pikkutarkasti ja siivilöiden, toisten käsittely taas on ylimalkaista, niiden yli jopa hypätään, kuten esimerkiksi seurakuntaopin.

8. KRISTUS – KESKITYS kontra ILMAN KESKITYSTÄ

Vain Kristuskeskeinen oppi on oikeaa kristillistä oppia. Mistä tämä keskitys puuttuu, ollaan kristillisen opin ulkopuolella vaikka Raamattu olisi kuinka runsaasti esillä:

”Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä **minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna**” (1. Kor.2:1,2).

”Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen. **Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi**” (Kol.1:16-19).

”Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet, että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, **jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä**” (Kol.2:1,2).

9. RAAMATUN PROFETIAT kontra NYKYPROFETIAT

Raamatun profetioiden ”päivitys” on ovela saatanan temppu. Tässä on kyseessä ”uusi ilmoitus”, jolla korvataan alkuperäinen Raamatun profetia. Tämä uusi profetia menee herkkäuskoisiin kuin ”häkä päähän”.

Nimenomaan vapaissa suunnissa ollaan persoja tällaisille uusille profetioille. Missä tulee uusi profetia, sinne riennetään ”tukka putkella”.

*”Kun viimeinen kirjain Raamattuun oli kirjoitettu, oli Jumala saanut sanotuksi sen mitä hän halusi sanoa – ja siinä muodossa kuin hän halusi sanoa sanottavansa. Silloin oli Jumalan ilmoitus ihmisille saatettu päätökseen. Tämän jälkeen hän ei maailman viimeiseen päivään asti ole lisäävä Raamattuun yhtään kirjaa. Jumala on puhunut. Sitä seuraavat historian vaiheet ovat Jumalan valtava **amen** hänen omaan päättyneeseen puheeseensa” (Fredrik Wislöff, Minä uskon Pyhään Henkeen, s.24).*

Tässä on kyseessä SANAN KORVAAMINEN; **KORVAUSTEOLOGIA!**

Saattaahan profetianälkään jossakin määrin sekoittua myös ”sensaationälkää”:

”Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla **ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin utta puhumaan ja utta kuulemaan**” (Apt.17:21).

10. SOSIAALINEN EVANKELIUMI kontra OIKEA EVANKELIUMI

”Sosiaalisen evankeliumin” käsitys Jumalan valtakunnasta sisältää monissa tapauksissa Raamatun perustotuuksien kieltämistä.

Jumalaa ei pidetä pyhänä ja armahtavana eikä Tuomarina, jolle kaikkien on tehtävä tili, vaan hänet käsitetään hyvántahtoiseksi ja ”peräänantavaksi” Isäksi, joka on luonut maailman sellaiseksi, että se välttämättömyyden pakosta tulee paremmaksi ja paremmaksi. Tämän Jumalan kanssa on ihmisten oltava yhteistyössä sodan poistamiseksi, maailman liittotasavallan muodostamiseksi, teollisen demokratian, moraalisen kasvatuksen ja sosiaalisen tietoisuuden parantamiseksi, jotta siten saataisiin rakennetuksi ”Jumalan valtakunta”.

Ihmistä ei pidetä langenneena ja lihanmielessään Jumalaa vastaan kapinoivana olentona, joka on pimeyden valtojen orjuudessa ja palveluksessa, niin että hänestä tulee Jumalan lapsi vasta kääntymyksen, uudestisyntymisen, pelastuksen kautta. Häntä pidetään ilman muuta, luomisen perusteella, Jumalan lapsena. Lunastus ja pelastus Kristuksessa ei siten ole tarpeen. Riittää, kun ihminen saa paremmat yhteiskunnalliset olot, kasvatusta jne. Kristusta pidetään pääasiassa ihanteena ja opettajana.

Synti on epäsosiaalinen eli yhteiskunnan vastainen mielenlaatu ja käytös, ei ihmisen kapinaa Jumalaa vastaan ja siitä johtuvaa syyllisyyttä ja tuomionalaisuutta. Jeesus on uskonnollinen nero, jossa ihmisen olemuksen kyvyt ovat kehittyneet huippuunsa. Kehitys, kasvaminen, kulttuuri ja uskonto vaalivat ja kasvattavat ihmisessä ihmisystävällisiä tunteita ja hyvyyttä. Kehitys ja sosiaaliset uudistukset ovat tässä ottaneet lunastuksen ja pelastuksen paikan. Ihmisestä tulee ”sosiaalisen evankeliumin” mukaan Jumalan valtakunnan kansalainen ilman Vapahtajaa ja hänen vertaan, ilman Pyhän Hengen vaikuttamaa uudestisyntymistä (**David Hedegård – Uuras Saarnivaara: Kohti suurta Baabelia, s. 42**).

Sosiaalinen evankeliumi on **korvausteologiaa** ja se merkitsee kirouksenalaista ”toista evankeliumia”:

”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, **hän olkoon kirottu**” (Gal.1:6-8).

Tämä evankeliumi kulkee käsi kädessä populismin kanssa. Tämän evankeliumin hyväksyy surutonkin ihminen, joka yleensä on allerginen raamatulliselle parannussaarnalle. Sosiaalinen evankeliumi on verraton apu silloin, kun rahastaminen on pääasia!

11. ISRAEL kontra SUOMI

Kun kansaa halutaan ”rahastaa”, on käsitteitä muutettava myönteisiksi. Suruttomasta ja Jumalaa vihaavasta kansasta on tehtävä ”toinen Israel”; jo alkaa kukkarojen nyörit hellitä! Parannussaarna korvataan siunausmentaliteetilla!

Patmos ei liioin halua samaistua kansankirkon teologiaan, mutta Suomen kansan pyhittämisessä nämä arkkiviholliset löytävät toisensa. Tässä bisnes ohjaa oppia: *”Kenen leipää syöt, sen lauluja laulat.”*

Tällöin yhteisö on langennut *”massojen myötäjuoksijaksi ja joukkojen uskonnolliseksi pyhittäjäksi”* (**Lasse Marjokorpi**).

Tämäkin on **korvausteologiaa!**

12. MUUKALAINEN kontra MUKAUTUMINEN

”Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja **tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä**. Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata. Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin; mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin” (Hebr.11:13-16).

”**Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan**, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:2).

”Mekin tahdomme olla **niinkuin kaikki muut kansat**: kuningas jakakoon meille oikeutta ja johtakoon meitä ja käyköön sotiamme” (1. Sam.8:20).

*”Vähäisenkin hengellisen arvostelukyvyn omaava henkilö huomaa yleensä, missä usko on elävää ja missä ei, mutta eräällä alueella tällainen henkien erottaminen ei näytä yhtä helpolta. **Tarkoitetaan sitä matkamiehen mielen syrjäytymistä, mikä syntyy innokkaan sosiaalisen toiminnan piirissä**” (Osmo Tiililä, Kuolema,s.66).*

”Suuren puhdin kristillisyyks ei ole milloinkaan ollut riittävästi kiinnostunut luvatusa Pyhän Hengen lahjasta” (Niilo Tuomenoksa).

13. KÖYHÄ kontra RIKAS

Uskovalla on varmuutta, mutta ei itsevarmuutta!

Aina siellä, missä annetaan ymmärtää, että ”homma on hanskassa”, lankeemus on lähellä.

*”Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. **Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa**” (Jaak.3:1,2).*

*”Autuaita ovat **hengessä köyhät**, sillä heidän on taivasten valtakunta” (Matt.5:3; Saarnivaaran käänn.).*

*”Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; **etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston**” (Ilm.3:17).*

14. RATIONAALINEN kontra SENTIMENTAALINEN (= SIELULLINEN)

Luovutaan rationaalisesta ja systemaattisesta luterilaisuudesta ja suistutaan sentimentaalisuuteen ja emotionaalisuuteen. Tämä on ”sielullisuutta”:

*”**Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole**” (Juuda 1:19).*

*”**ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus**” (Ef.4:14,15).*

PATMOS

”Toimittaja [Harri Nykäsen](#) mukaan säätiön toiminta oli pitkälle riippuvainen säätiön aiemman toiminnanjohtajan [Leo Mellerin](#) saarna- ja myyntimiehen taidoista. Meller tuli Patmos ry:n johtoon vuonna 1971 ja nosti yhdistyksen jaloilleen konkurssin partaalta Yhdysvalloissa opituilla keinoilla. Vuonna [1999](#) säätiöllä oli noin 18 000 rekisteröityä tukijaa ja se keräsi lahjoituksina noin 28 miljoonaa [markkaa](#), joista 25 miljoonaa jaettiin erilaisiin avustuskohteisiin. Meller oli Nykäsen mukaan ensimmäisiä, jotka toivat maahan ”amerikkalaistyyllisen hengellisyyden ja sen myyntikeinot”. Meller jäi eläkkeelle Patmos Lähetys-säätiön toiminnanjohtajan tehtävästä 1. elokuuta 2010” (netti).

”Saarnaaja [Frank Mangsin](#) nostattama herätys sota-ajan Suomessa johti vuonna 1942 Kuvan ja Sanan perustamiseen. Ensio Lehtosen johtamana Kuva ja Sana keskittyi lehtien ja kirjojen kustantamiseen. Vuonna [1948](#) perustettiin Nuorten Raamattukerho -lehti, joka vuonna 1953 muutettiin [Kipinäksi](#). Kipinä ilmestyi kaksitoista kertaa vuodessa aina

vuoteen 1993, jolloin tahti harveni neljään vuodessa. Lehti määritteli itsensä Suomen ainoaksi "profeetallisen sanan äänitorveksi". Lehtonen luotsasi Kipinää aina kuolemaansa vuoteen 1971 saakka, jolloin päätoimittajaksi tuli Leo Meller. Kipinä-lehti ja Kuva ja Sana - kustantamo olivat aktiivisia erityisesti ufokysymyksessä. Meller toimi Lasten Kuvalehden toimitussihteerinä ja Kipinän toimittajana jo 1960-luvun alussa, mutta oli sitten muutaman vuoden toisaalla. Mellerin palattua 1960-luvun lopulla Kipinään hänen osuutensa lehden teossa kasvoi ja päätoimittajuus Lehtosen kuoltua lankesi kuin itsestään Mellerille" (netti).

PATMOKSEN KULMAKIVET

Patmoksesta ei ole tietääkseni tehty diagnoosia. Yleisesti tunnetaan, että Patmos haluaa olla itsenäisenä järjestönä. Se on profiloitunut herätyskristilliseksi yhteisöksi. Mutta mikä on sen varsinainen OLEMUS (substanssi)?

Patmos paljastaa

Patmoksen julistus on koettu **paljastavana**, sieltä on tullut selkeää tekstiä. Populismin myötä sanoma on muuttunut kansan - / yleisuskonnollisuudeksi.

Itsepaljastus

Patmos – nimi paljastaa myös olemuksen. Patmos oli "näkyjen ja ilmestysten saari". Tässä ovat Patmos - säätiön perusperiaatteet!

Näyt, ilmestykset – ja profetiat

"Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt" (Ilm.1:1,2).

"Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kansanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden **saassa, jonka nimi on Patmos"** (Ilm.1:9).

Aivan ilmeisesti Patmoksessa pyrittiin pääsemään Johanneksen ilmestysten tasolle, pyrittiin tähän JATKUMOON. Haluttiin päästä ufojen ja Patmoksen sfääreihin. Entä jos jatkumo on petosta?!

"Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja **pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua"** (Kol.2:18,19).

Suuret odotukset

En ole ollut Patmoksen "ristiäisissä", mutta oletan, että tunnelma siellä oli korkealla:

"Niin käärmee sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja **te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan"** (1. Moos.3:4,5).

”Sinä sanoit sydämessäsi: **’Minä nouse taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan.** Minä nouse pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi` (Jes.14:13,14).

Ehkäpä toiveet olivat niin kuin Johannes Kastajan syntyessä:

”Sillä hän on oleva suuri Herran edessä” (Luuk.1:15).

”ja kaikki, jotka niistä kuulivat, panivat ne mieleensä ja sanoivat: **”Mikähän tästä lapsesta tulee?”** (Luuk.1:66).

Lahkolaisuuden tuntomerkit

”Lahkolaisuus edellyttää aina Jumalan sanan ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa se sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi **puuttuvan johdon** tai sanan sekä autuuden järjestyksen **väärin käsittämisen** vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, niin lahkolainenkin saa rauhan. **Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin, ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan ja vanhurskauttamisen ulkopuolella.** Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tällöisen rauhan perustana” (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108).

Patmoksen haaste

Patmos ei merkitse ainoastaan ”korkealentoista uskonelämää”, vaan siihen liittyy myös syvä nöyryminen Ylösnousseen edessä; tämä merkitsee taas **alatien kristillisyyttä!**

”Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: ”Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet” (Ilm.1:17,18).

”Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, **iski hän häntä lonkkaaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan.** Ja mies sanoi: ”Päästä minut, sillä päivä koittaa”. Mutta hän vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua”... sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut”... Ja kun hän oli kulkenut Penuelin ohitse, nousi aurinko; **mutta hän ontui lonkkaansa**” (1. Moos.32:24-27,29,32).

”Ja minä jäin yksin. Ja kun minä näin tämän suuren näyn, **meni minulta kaikki voima; minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään**” (Dan.10:8).

SUMMA SUMMARUM

”Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta” (2. Kor.13:8).

”Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin **että he uskovat valheen,** että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen” (2. Tess.2:11,12).